

روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران

ت. رویه دیوانعالی کشور
 بویب: هیئت عمومی دیوانعالی کشور
 ژه نامه: ۱۶۴۳

پنجشنبه، ۱۱ اسفند ۱۴۰۱

سال هفتاد و نه شماره ۲۲۷۰۸

رأی وحدت رویه شماره ۸۲۷ هیأت عمومی دیوان عالی کشور

۲۶/۱۱/۱۴۰۱

۱۱۰/۱۷۰۹۴/۹۰۰

عمل محترم روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران

رونده وحدت رویه قضایی ردیف ۱۴۰۱/۱۱ هیأت عمومی دیوان عالی کشور با مقدمه و رأی شماره ۸۲۷ - ۲۹/۹/۱۴۰۱ به شرح م و جهت انتشار ارسال می گردد.

محمدعلی شاه حیدری پور - مستشار و مدیر کل هیأت عمومی دیوان عالی کشور

مقدمه

بیأت عمومی دیوان عالی کشور در مورد پرونده وحدت رویه ردیف ۱۴۰۱/۱۱ ساعت ۸:۳۰ روز سه شنبه، مورخ ۲۹/۹/۱۴۰۱ به حجت الاسلام والمسلمین جناب آقای سید احمد مرتضوی مقدم، رئیس محترم دیوان عالی کشور، با حضور حجت الاسلام مین جناب آقای سید محسن موسوی، نماینده محترم دادستان کل کشور و با شرکت آقایان رؤسا، مستشاران و اعضای یه شعب دیوان عالی کشور، در سالن هیأت عمومی تشکیل شد و پس از تلاوت آیاتی از کلام الله مجید، قرائت گزارش پرونده بررسی نظریات مختلف اعضای شرکت کننده در خصوص این پرونده و استماع نظر نماینده محترم دادستان کل کشور که به منعکس می گردد، به صدور رأی وحدت رویه قضایی شماره ۸۲۷ - ۲۹/۹/۱۴۰۱ منتهی گردید.

الف) گزارش پرونده

ضار می رساند، رئیس محترم دیوان عدالت اداری و مستشار محترم شعبه اول دیوان عالی کشور، طی درخواست های ی با اعلام اینکه از سوی شعب مختلف دیوان عالی کشور، در خصوص مرجع صالح برای رسیدگی به دعوای ابطال (اعتراض ات موردی شوراهای اسلامی شهر، آراء مختلف صادر شده، درخواست طرح موضوع را در هیأت عمومی دیوان عالی کشور که گزارش امر به شرح آتی تقدیم می شود:

به حکایت دادنامه شماره ۱۴۰۰۰۶۳۹۰۰۰۰۷۹۲۸۹ - ۶/۲/۱۴۰۰ شعبه اول دیوان عالی کشور، در خصوص دادخواست به طرفیت شهرداری تهران (منطقه دو)، سازمان پارکها و فضای سبز شهر تهران، کمیسیون تبصره ذیل ماده ۷ آیین نامه لاج

ظ و گسترش فضای سبز در شهرها و شورای اسلامی شهر به خواسته ابطال مصوبه شماره ۷۸۲۲/۱۴۰۰/۱۶۰ - ۲۸ شورای اسلامی شهر که به موجب آن پلاک ثبتی متعلق به خواهانها، باغ دانسته شده است، شعبه هفتم دیوان اری به موجب دادنامه شماره ۹۹۰۹۹۷۰۹۰۳۲۰۲۳۲۷ - ۹/۹/۱۳۹۹، چنین اتخاذ تصمیم کرده است:

نایت به مفاد دادخواست تقدیمی ... نسبت به نظریه مورخ ۱۱/۱۱/۱۳۹۱ کمیسیون تبصره ذیل ماده ۷ آیین نامه قانون اصلاح بط و گسترش فضای سبز در شهرها که پلاک ثبتی شماره ...، باغ تشخیص گردیده و متعاقباً به موجب مصوبه شماره ۷۸۲۲/۱۱ - ۲۸ شورای اسلامی شهر تهران، باغ اعلام گردیده، اعتراض نموده اند. بنابراین اولاً، در خصوص شکایت به شهرداری تهران (منطقه دو)، سازمان پارکها و فضای سبز شهر تهران و کمیسیون یادشده، نظر به اینکه مصوبه اعلام و

باغ، توسط شورای اسلامی شهر تهران تصویب شده و تشخیص کمیسیون ماده ۷ آیین‌نامه قانون حفظ و گسترش فضای شهرها در طول تشخیص و صلاحیت شورای اسلامی شهر برابر تبصره ۲ ماده ۷ آیین‌نامه مذکور قرار دارد و مصوبه و تصمیم سطر شورای اسلامی شهر اتخاذ می‌گردد، لذا شکایت متوجه مشتکی‌عنه نبوده به استناد بند پ ماده ۵۳ قانون تشکیلات درسی دیوان عدالت اداری قرار رد شکایت صادر و اعلام می‌گردد. ثانیاً، رسیدگی به شکایت به طرفیت شورای اسلامی شهر ، مصوبه موردی شماره ۷۸۳۲/۱۴۰۰/۱۶۰ - ۲۸/۳/۱۳۹۳ نیز در صلاحیت شعب دیوان عدالت اداری به استناد رأی وحدت رویه ۹۹۰۹۷۱ - ۲۰/۸/۱۳۹۹ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری، از آن جهت که شورای اسلامی شهر جزء هیچ یک از مصادیق ، مصرح در ماده ۱۰ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری نبوده، نمی‌باشد، با توجه به صلاحیت عام محاکم در رسیدگی به کلیه دعاوی برابر ماده ۱۰ قانون آیین دادرسی [در امور] مدنی و به استناد ماده ۴۸ قانون تشکیلات و آیین دیوان عدالت اداری، قرار عدم صلاحیت به اعتبار صلاحیت محاکم عمومی حقوقی شهرستان تهران، صادر و اعلام می‌گردد.

شعبه ۲۶ دادگاه عمومی حقوقی تهران نیز به موجب دادنامه شماره ۹۹۰۹۹۷۰۲۲۸۶۰۱۶۴۰ - ۵/۱۲/۱۳۹۹، به شرح ذیل از صلاحیت کرده است:

و جب بند ۱ ماده ۱۲ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری، رسیدگی به شکایات، تظلمات و اعتراضات اشخاص با حقوقی از آیین‌نامه‌ها و سایر نظامات و مقررات دولتی و شهرداری‌ها و مؤسسات عمومی غیر دولتی در مواردی که مقررات علت مغایرت با شرع یا قانون و یا عدم صلاحیت مرجع مربوطه یا تجاوز یا سوء استفاده از اختیارات یا تخلف در اجرای قوانین و با خودداری از انجام وظایفی که موجب تضییع حقوق اشخاص می‌شود، در حدود صلاحیت و وظایف هیأت عمومی دیوان اداری است و به اعتبار بند ۱ ماده ۱۲ قانون مذکور، نظامات و مقررات دولتی و شهرداری‌ها که مصوبه شورای شهر نیز جزء این مقررات محسوب می‌گردد، در صلاحیت دیوان عدالت اداری می‌باشد. هر چند مقررات و نظامات اداری موضوع صلاحیت هیأت در رویه هیأت عمومی دیوان عدالت اداری می‌بایست دارای وصف کلی و عام‌الشمول باشد تا مشمول بند ۱ ماده ۱۲ قانون دد، ولی به اعتبار صلاحیتی که به دیوان عدالت اداری به موجب بند ۱ ماده ۱۲ قانون مذکور اعطا گردیده، مصوبات موردی شهر که جزء مقررات و نظامات شهرداری‌هاست نیز در صلاحیت دیوان عدالت اداری می‌باشد و همچنان که در دادنامه ۱۳۱/ ۱۰/۱۲/۱۳۹۵ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری آمده، مصوبات موردی شورای شهر به اعتبار صلاحیتی که دیوان اداری به رسیدگی به مصوبات کلی و عمومی پیدا می‌کند نیز در صلاحیت دیوان عدالت اداری است و این مصوبات موردی در وان قابلیت رسیدگی دارند. بنابراین هر چند شورای شهر جزء واحدهای مصرح در ماده ۱۰ قانون تشکیلات و دادرسی دیوان اداری نمی‌باشد، ولی صلاحیت دیوان عدالت اداری در خصوص رسیدگی به مصوبات شورای شهر ناشی از بند ۱ ماده ۱۲ کور است که با این وصف، با عقیده به صلاحیت شعب دیوان عدالت اداری به استناد مواد ۲۶ و ۲۷ قانون آیین دادرسی مدنی، هت حل اختلاف در صلاحیت به دیوان عالی کشور ارسال می‌گردد.»

پرونده به دیوان عالی کشور و ارجاع آن به شعبه اول، این شعبه به موجب دادنامه صدرالذکر، چنین رأی داده است:

به اینکه استدلال شعبه ۲۶ دادگاه عمومی حقوقی شهرستان تهران صحیح و منطبق با موازین قانونی می‌باشد، توجهاً به قانون آیین دادرسی دادگاه‌های عمومی و انقلاب در امور مدنی، ضمن تأیید استدلال مذکور با اعلام صلاحیت شعبه هفتم الت اداری حل اختلاف می‌گردد.»

کایت دادنامه شماره ۹۹۰۹۹۷۰۹۱۰۱۰۰۸۹۳ - ۳۰/۷/۱۳۹۹ شعبه بیست و هشتم دیوان عالی کشور، در خصوص دادخواست به طرفیت شورای اسلامی شهر تهران به خواسته ابطال مصوبه شماره ۷۰۰۲۹ - ۲۰/۹/۱۳۹۷ شورای اسلامی شهر تهران جب آن به صرف اینکه در سند مالکیت در کنار یک باب خانه عبارت «و باغ مشجر» قید شده، باقیمانده پلاک ثبتی را به عنوان ی نموده، شعبه سیزدهم دیوان عدالت اداری به موجب دادنامه شماره ۹۸۰۹۹۷۰۹۰۳۳۰۰۰۹۳ - ۶/۱/۱۳۹۸، به شرح ذیل از صلاحیت کرده است:

به اینکه شورای اسلامی شهر از مصادیق مراجع احصاء شده در بند (الف) ماده ۱۰ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان اداری خارج بوده و صلاحیت شعب دیوان عدالت اداری محدود به مراجع ذکر شده می‌باشد و از سوی دیگر صرفاً رسیدگی به نسبت به مصوبات عام‌الشمول مطابق ماده ۱۲ قانون یادشده در صلاحیت هیأت عمومی دیوان عدالت اداری می‌باشد و با صلاحیت عام دادگاه‌های عمومی برای اصل یکصد و پنجاه و نهم قانون اساسی و ماده ۱۰ قانون آیین دادرسی دادگاه‌های و انقلاب در امور مدنی و توجهاً به تبصره ۱ ماده ۹۰ قانون تشکیلات، وظایف و انتخابات شوراهای اسلامی کشور و انتخابات ن با تأکید بر صلاحیت محاکم در رسیدگی به اعتراض اشخاص نسبت به مصوبات شوراهای اسلامی، لذا مستند به ماده ۴۸ کیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری، قرار عدم صلاحیت به شایستگی و صلاحیت دادگاه عمومی شهر تهران صادر و نماید. ...»

شعبه ۱۰۹ دادگاه عمومی حقوقی تهران نیز به موجب دادنامه شماره ۹۹۰۹۹۷۰۰۱۰۸۰۰۶۸۲ - ۳/۶/۱۳۹۹، به شرح ذیل از صلاحیت کرده است:

به اینکه موضوع خواسته، ابطال مصوبه شورای اسلامی شهر تهران می‌باشد که از موارد تصمیمات و اقدامات واحدهای سازمان‌های وابسته که جزء مؤسسات عمومی و شهرداری‌ها تلقی می‌گردد که مطابق ماده ۱۰ قانون تشکیلات و آیین دیوان عدالت اداری در صلاحیت دیوان عدالت اداری می‌باشد، لذا دادگاه قرار عدم صلاحیت به اعتبار و شایستگی دیوان اداری صادر و اعلام می‌نماید و جهت رفع اختلاف پرونده به دیوان عالی کشور ارسال می‌گردد.»

پرونده به دیوان عالی کشور و ارجاع آن به شعبه بیست و هشتم، این شعبه به موجب دادنامه صدرالذکر، چنین رأی داده

به اینکه استدلال شعبه ۱۰۹ دادگاه عمومی حقوقی شهرستان تهران در صدور قرار عدم صلاحیت، صحیح و منطبق با موازین ی‌باشد توجهاً به ماده ۲۸ و تبصره ذیل ماده ۲۷ قانون آیین دادرسی دادگاه‌های عمومی و انقلاب در امور مدنی، ضمن تأیید قرار مذکور، با اعلام صلاحیت شعبه سیزدهم دیوان عدالت اداری حل اختلاف می‌گردد.»

کایت دادنامه شماره ۱۸۹۶۳۰۰۰۰۱۴۰۰۰۶۳۹۰۰۰۰ - ۱۹/۳/۱۴۰۰ شعبه چهاردهم دیوان عالی کشور، در خصوص دادخواست به طرفیت شورای اسلامی شهر تهران، شهرداری تهران (منطقه ۲۱) و کمیسیون موضوع ماده ۷ آیین‌نامه قانون حفظ و فضای سبز در شهرها، به خواسته ابطال مصوبه جلسه ۱۸۸ - ۱۷/۱۰/۱۳۹۸ شورای اسلامی شهر تهران، شعبه هفتم الت اداری به موجب دادنامه شماره ۹۹۰۹۹۷۰۹۰۳۲۰۳۳۲۸ - ۹/۹/۱۳۹۹، به شرح ذیل از خود نفی صلاحیت کرده است:

ورد شکایت شاکی مبنی بر ابطال مصوبه موضوع جلسه شماره ۱۸۸ - ۱۷/۱۰/۱۳۹۸ شورای اسلامی شهر تهران، نظر به موجب رأی وحدت رویه شماره ۹۹۰۹۷۲ - ۲۰/۸/۱۳۹۹ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری، مصوبات موردی شوراهای اسلامی ت که این شوراها جزء هیچ یک از واحدهای مصرح در ماده ۱۰ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری محسوب د، قابل رسیدگی در شعب دیوان نبوده، لذا با توجه به صلاحیت عام محاکم عمومی در رسیدگی به کلیه دعاوی برابر ماده آیین دادرسی [در امور] مدنی و به استناد ماده ۴۸ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری، قرار عدم صلاحیت صلاحیت محاکم عمومی حقوقی شهرستان تهران صادر و اعلام می‌گردد. ...»

معبه ۲۶ دادگاه عمومی حقوقی تهران نیز به موجب دادنامه شماره ۹۹۰۹۹۷۰۲۲۸۶۰۱۶۲۰ - ۲۹/۱۱/۱۳۹۹، به شرح ذیل از صلاحیت کرده است:

وجب بند ۱ ماده ۱۲ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری، رسیدگی به شکایات، تظلمات و اعتراضات اشخاص با حقوقی از آیین‌نامه‌ها و سایر نظامات و مقررات دولتی و شهرداری‌ها و مؤسسات عمومی غیر دولتی در مواردی که مقررات علت مغایرت با شرع یا قانون و یا عدم صلاحیت مرجع مربوطه یا تجاوز یا سوء استفاده از اختیارات یا تخلف در اجرای قوانین و با خودداری از انجام وظایفی که موجب تضییع حقوق اشخاص می‌شود، در حدود صلاحیت و وظایف هیأت عمومی دیوان اداری است و به اعتبار بند ۱ ماده ۱۲ قانون مذکور، نظامات و مقررات دولتی و شهرداری‌ها که مصوبه شورای شهر نیز جزء این مقررات محسوب می‌گردد، در صلاحیت دیوان عدالت اداری می‌باشد. هر چند مقررات و نظامات اداری موضوع صلاحیت هیأت در رویه هیأت عمومی دیوان عدالت اداری می‌بایست دارای وصف کلی و عام‌الشمول باشد تا مشمول بند ۱ ماده ۱۲ قانون دد، ولی به اعتبار صلاحیتی که به دیوان عدالت اداری به موجب بند ۱ ماده ۱۲ قانون مذکور اعطا گردیده، مصوبات موردی شهر که جزء مقررات و نظامات شهرداری‌هاست نیز در صلاحیت دیوان عدالت اداری می‌باشد و همچنان که در دادنامه شماره ۱۰/۱۲/۱۳۹۹ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری آمده، مصوبات موردی شورای شهر به اعتبار صلاحیتی که دیوان عدالت اداری گی به مصوبات کلی و عمومی پیدا می‌کند نیز در صلاحیت دیوان عدالت اداری است و این مصوبات موردی در شعب دیوان سیدگی دارند. بنابراین هر چند شورای شهر جزء واحدهای مصرح در ماده ۱۰ قانون تشکیلات و دادرسی دیوان عدالت اداری د، ولی صلاحیت دیوان عدالت اداری در خصوص رسیدگی به مصوبات شورای شهر ناشی از بند ۱ ماده ۱۲ قانون مذکور است و وصف، با عقیده به صلاحیت شعب دیوان عدالت اداری به استناد مواد ۲۶ و ۲۷ قانون آیین دادرسی مدنی، پرونده جهت ر صلاحیت به دیوان عالی کشور ارسال می‌گردد.»

پرونده به دیوان عالی کشور و ارجاع آن به شعبه چهاردهم، این شعبه به موجب دادنامه صدرالذکر، چنین رأی داده است:

دلال شعبه هفتم دیوان عدالت اداری با توجه به رأی وحدت رویه شماره ۹۹۰۹۷۲ - ۲۰/۸/۱۳۹۹ هیأت عمومی دیوان عدالت حیج و منطبق با موازین قانونی تشخیص و با تأیید صلاحیت رسیدگی شعبه ۲۶ دادگاه عمومی حقوقی مجتمع قضایی شهید تهران و نقض قرار صادره از دادگاه اخیرالذکر مستنداً به ماده ۲۸ قانون آیین دادرسی دادگاه‌های عمومی و انقلاب در امور صوب ۱۳۷۹ و ماده ۱۴ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب ۱۳۹۰ حل اختلاف به عمل می‌آید.»

لاحظه می‌شود، شعب اول و بیست و هشتم دیوان عالی کشور از یک سو و شعبه چهاردهم دیوان عالی کشور از سوی خصوص مرجع صالح برای رسیدگی به دعاوی ابطال (اعتراض به) مصوبات موردی شوراهای اسلامی شهر، آراء مختلف صادر به طوری که شعب اول و بیست و هشتم با تأیید استدلال دادگاه‌های عمومی حقوقی، شعب دیوان عدالت اداری را صالح به دانسته‌اند، اما شعبه چهاردهم با تأیید استدلال شعبه دیوان عدالت اداری، دادگاه عمومی حقوقی را صالح به رسیدگی ست.

اتب، در موضوع مشابه، اختلاف استنباط محقق شده است، لذا در اجرای ماده ۴۷۱ قانون آیین دادرسی کیفری به منظور دت رویه قضایی، طرح موضوع در جلسه هیأت عمومی دیوان عالی کشور درخواست می‌گردد.

معاون قضایی دیوان عالی کشور در امور هیأت عمومی - غلامرضا انصاری

(ب) نظریه نماینده محترم دادستان کل کشور

در خصوص پرونده وحدت رویه ردیف ۱۴۰۱ / ۱۱ هیأت عمومی دیوان عالی کشور به نمایندگی از دادستان محترم کل کشور به ظهارعقیده می‌نمایم .

گزارش ارسالی ملاحظه می‌گردد اختلاف نظر بین شعب اول و بیست و هشتم دیوان عالی کشور از یک سو و شعبه دیوان عالی کشور از سوی دیگر در خصوص « مرجع صالح رسیدگی به دعاوی ابطال (اعتراض به) مصوبات موردی شوراهای » می‌باشد.

توجه به مفاد قانون تشکیلات، وظایف و انتخاب شوراهای اسلامی کشور و انتخاب شهرداران مصوب ۱۳۷۵ و اصلاحات بعدی زه ماده یک آن، شوراهای اسلامی که برای پیشبرد سریع برنامه‌های اجتماعی، اقتصادی، عمرانی، بهداشتی، فرهنگی، و سایر امور رفاهی از طریق همکاری مردم با توجه به مقتضیات محلی اداره امور هر روستا، بخش، شهر، شهرستان یا شکل می‌شوند، از مصادیق نهادهای عمومی غیر دولتی می‌باشند که در ماده ۳ قانون مدیریت خدمات کشوری مصوب اصلاحات و الحاقات بعدی تعریف شده است.

۱ ماده ۱۲ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب ۱۳۹۲ مجمع تشخیص مصلحت نظام « رسیدگی به تظلمات و اعتراضات اشخاص حقیقی یا حقوقی از آیین‌نامه‌ها و سایر نظامات و مقررات شهرداری‌ها و مؤسسات غیردولتی در مواردی که مقررات مذکور به علت مغایرت با شرع یا قانون و یا عدم صلاحیت مرجع مربوط یا تجاوز یا فاده از اختیارات یا تخلف در اجرای قوانین و مقررات یا خودداری از انجام وظایفی که موجب تضییع حقوق اشخاص می‌شود» پت دیوان عدالت اداری اعلام گردیده است. لذا بر اساس این مقرر که از سوی مجمع تشخیص مصلحت نظام موافق با تمام تشخیص داده شده، اصل صلاحیت دیوان عدالت اداری در خصوص رسیدگی به شکایات، تظلمات و اعتراضات اشخاص از قا و سایر نظامات و مقررات شهرداری‌ها و مؤسسات عمومی غیردولتی که شوراهای اسلامی مصداق آن می‌باشد، نده است.

نه به پذیرش اصل صلاحیت دیوان عدالت اداری در رسیدگی به اعتراضات اشخاص نسبت به مصوبات شوراهای اسلامی به ی از مصادیق مؤسسات عمومی غیر دولتی و نهاد ناظر شهرداری به شرح فوق که هیأت عمومی دیوان عدالت اداری نیز در د خود، مصوبات شورای شهرهای مختلف را براین اساس به کرات ابطال نموده و از آنجا که بند ۱ ماده ۱۲ مذکور اطلاق داشته کلیه آیین‌نامه‌ها، نظامات و مقررات شوراهای اسلامی می‌شود و استثناء نمودن برخی از مصوبات شوراهای اسلامی تحت صوبات موردی و خروج آنها از شمول اصل کلی یاد شده، برخلاف عموم و اطلاق حکم مقنن در بند ۱ ماده ۱۲ و نیز مواد ۸۰ به تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری است که ابطال مصوبات دستگاه‌های ذکر شده در قانون را علی‌الاطلاق در دیوان عدالت اداری اعلام کرده است.

ث عملی نیز تفکیک قائل شدن بین مصوبات شوراهای شهر و روستا و تقسیم آنها به «عام‌الشمول» و «موردی» و تعیین لِح برای هر یک از این م صوبات به طور جداگانه، فاقد مبنای قانونی بوده و نه تنها موجب دوباره شدن نظام حقوقی و اختلاف صادیق این مصوبات خواهد بود، بلکه با منطبق قانونگذاری و نیز مصالح نظام که بر اساس آن، در ماده ۱۲ قانون تشکیلات و سی دیوان عدالت اداری حسب ذیل ماده ۱۲۴ همان قانون تصویب شده مغایرت خواهد داشت.

نه به مراتب فوق و بنابر مصالح کامله کشور نباید تردید داشت که رسیدگی به اعتراض نسبت به مصوبات موردی شوراهای در صلاحیت شعب دیوان عدالت اداری است و با توجه به این میبانی، نظر شعب اول و بیست و هشتم دیوان عالی کشور نررات قانونی بوده و قابلیت تأیید را دارند.

ج) رأی وحدت رویه شماره ۸۲۷ - ۲۹/۹/۱۴۰۱ هیأت عمومی دیوان عالی کشور

شورای اسلامی شهر» نهادی مستقل و دارای وظایف و اختیاراتی فراتر از امور مربوط به «شهرداری» است، اما با توجه به ابق ماده ۸۰ قانون تشکیلات، وظایف و انتخابات شوراهای اسلامی کشور و انتخاب شهرداران مصوب ۱۳۷۵ با اصلاحات بعدی ی مقررات دیگر، اتخاذ تصمیم در موارد مهمی از امور مربوط به «شهرداری» بر عهده این شورا است (همانند مواردی که به اده ۴۵ قانون شهرداری مصوب ۱۳۳۴ بر عهده انجمن شهر سابق بود)، بنابراین مصوبات موردی (غیرعام‌الشمول) شورای شهر در امور مربوط به «شهرداری» مشمول قسمت الف بند یک ماده ۱۰ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری ۲۵/۲/۱۳۹۹ مجمع تشخیص مصلحت نظام است و به دعوای ابطال آن، در دیوان عدالت اداری رسیدگی می‌شود. بنا به مراتب، اول و بیست و هشتم دیوان عالی کشور، تا حدی که با این نظر انطباق دارد، به اکثریت آراء صحیح و قانونی تشخیص داده . این رأی طبق ماده ۴۷۱ قانون آیین دادرسی کیفری مصوب ۱۳۹۲ با اصلاحات و الحاقات بعدی، در موارد مشابه برای شعب ی کشور، دادگاه‌ها و سایر مراجع، اعم از قضایی و غیر آن لازم‌الاتباع است.

هیأت عمومی دیوان عالی کشور